

[Else Marie Mortensen]

ning og hjemsendelse i forbindelse med strafafsoning. Straffelovrådets arbejdsgruppe har uden for sit kommissorium fundet det vigtigt at medtage det spørgsmål i sin betænkning fra 1989. Der er mange forskelligartede argumenter, der taler for at ophæve ordningen. Der er tale om en anderledes retstilstand, end det er tilfældet i vores nærmeste nabolande, der er tale om, at den faktiske inddrivelse er utrolig besværlig, og at man rent faktisk kun inddriver ca. 10 pct. af den regning på 100 mio., der skrives ud hvert år. Der er tale om en historisk udredning, der bunder i de gamle tugt- og forbedringshuse, der var kommunale foranstaltninger, og hvor man så fra kommunerne opkrævede betaling for ophold i de institutioner. Det er det, der er overført til vores almindelige strafefraksis i dag. Endelig er der tale om et omfattende administrativt besvær, og at besværet slet ikke står i forhold til det, man får inddrevet. De argumenter er hver for sig gode nok.

Men de to vigtigste argumenter for Socialdemokratiet er dels, at den ophobning af gæld, som folk, der er færdige med et afsoningsforløb, har efter deres løsladelse, rent faktisk modarbejder en resocialisering og fremmer recidiv til ny kriminalitet, og dels de principielle spørgsmål om en ensartet behandling af afsøner, som der også henvises til.

På den baggrund skal vi i Socialdemokratiet give tilsagn om en positiv behandling. Det er jo et lille forslag, hvis vi alene ser på teksten i selve lovforslaget, men der er en meget stor teknisk forklaring og en forholdsvis begrænset effekt.

Som sagt giver vi tilsagn om at ville fremme behandlingen i udvalget med henblik på en vedtagelse.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti er enig med Socialdemokratiets ordfører i den ene halvdel af det, hun sagde, og uenig i den anden halvdel og dermed også i ministerens lovforslag.

Med hensyn til den første halvdel af lovforslaget, nemlig hæleri eller at gøre det strafbart at være hæler i forbindelse med indsmugling af særlig grov karakter, synes vi, det er rigtigt, at der nu åbnes mulighed for at gøre det strafbart. Vi er jo også klar over, som ministeren klart og tydeligt fremfører i bemærkningerne til lovforslaget, at det nok ikke er den paragraf, der vil

blive brugt mest. Det er vel tvivlsomt, om der bare er én om året, der bliver straffet, men da vi hverken har nogen sympati for smuglere eller hælere, synes vi, det er rigtigt. Ministeren skriver jo selv i bemærkningerne, at et selvstændigt hæleriansvar herefter kun vil kunne komme på tale i de marginale tilfælde, og der står også, at lovforslagets bestemmelser således vil få et overordentlig snævert objektivi anvendelsesområde. Så det vil altså kun ske få gange; men o.k., det er forkert, det er urimeligt, og derfor finder vi det rigtigt at gøre det strafbart.

Den anden halvdel af lovforslaget drejer sig om at gøre det – skal vi sige – gratis at være strafafsoner. Den hidtidige praksis har jo været, at man betaler 100 kr. i døgnnet, når man sidder inde, og det viser sig, at man kun får 10 pct. ind af de opkrævninger, man sender ud. Der bliver opkrævet ca. 100 mio. kr. om året, og det er kun ca. 10-11 mio. kr., der kommer ind. Resten, må man erkende, har de kriminelle, der har været inde og afsone, ikke haft nogen mulighed for at betale.

Men vi er i Det Konservative Folkeparti meget betænkelige ved at sige, at så stryger vi beløbet helt. Jeg finder det ganske rigtigt at sige, at vi – meget gerne – afskriver beløbet med det samme, når den kriminelle bliver løsladt, hvis man på forhånd kan sige, at der ikke er nogen fair chance for, at vedkommende har eller i løbet af kort tid vil få penge til at betale. Så lad os med det samme sige: Det beløb er uerholdeligt, og det skal ikke belaste dig, du får mulighed for at starte på en frisk. Vi ved godt, at vi her snakker om 80-90 pct. af alle dem, der er inde og afsone, og det er også i orden.

Men så kommer der de sidste 5, 10 eller 15 pct. Det kan typisk være folk, der får hæleridomme, eller det kan være folk, der får dom på grund af økonomisk kriminalitet, som er meget velstillede. Tænk, hvis nogle af dem, vi har set i tv i de sidste par dage, som nu er flyttet til USA eller England og har unddraget staten og skattevæsenet mange millioner kroner, en dag bliver straffet; skal de så ikke betale for at sidde inde? Skal den, der kører spritkørsel og får tre ugers hæfte, og som har råd til at have en stor bil, ikke betale for at sidde inde? Er det ikke rimeligt, at den, der, når kørekortet er frataget ham, alligevel sætter sig bag rattet i en bil, når han har økonomiske midler, også betaler for at afsone sin straf?